

## Slovensko gledišče

**Slovensko gledišče.** A. Drama. Prav na koncu sezone, t. j. dne 27. in 28. marca, je gostovala v našem gledišču še enkrat gospa Irma Polakova iz Zagreba. Vprizorila se je ta dva večera kot novost »Vroča kri«, velika burka s petjem in plesom v 7 slikah, spisala L. Krenn in K. Lindau, godbo zložil H. Schenk — po ne baš vzornih vzorcih sestavljen dramatiški stvor, katerega edini namen je cenena zabava. No, ta svoj namen doseže igra popolnoma, ako je glavna vloga tako dobro oddana, kakor je bila to pot pri nas. Gospa Polakova ima baš za take vloge izreden talent, a kar ji štejemo v posebno zaslugo, je to, da se drži tudi v najkočljivejših momentih vselej prave meje.

S tem je bila letošnja sezona pravzaprav končana. A na korist dram-skemu osebju so bile še tri predstave, in sicer se je dne 3. aprila in popoldne dne 5. aprila predstavljala noviteta »Satanova hči«, vesela igra v 5 dejanjih, napisal Rudolf Kneisl, 5. aprila zvečer pa svetovno znana Scribejeva »Adrienne Lecouvreur«. Satanova hči je zanimivo zapletena, po starejših vzorcih zgrajena zabavna igrice z romantiškim, nekoliko nejasnim in zabrisanim ozadjem. Semtertja je motivacija slabo podprta. Nekateri značaji so dobro risani, drugi spet so skrajno neverjetni. V igri se nahaja dokaj srečnih domislov in mnogo dobrega humorja, zato se sme igrice vedno nadejati hvaležnega občinstva.

Govoriti o »Adrienne Lecouvreur«, bi bilo odveč. Tvorniško delo, res, toda izborne kvalitete! Če pomislimo, da je bila igra pisana že leta 1849., in vpoštevamo učinek, ki ga ima igra še vedno na nas, moramo priznati, da nikakor ni delo vsakdanjega talenta.

Pri vseh teh treh predstavah se je odlikovalo naše dramsko osebje. Žal, da gledišče ni enkrat ni bilo tako obiskano, kakor je bilo želeti in kakor bi bili zaslužili naši pridni igralci.

**B. Opera.** Operne predstave so se zaključile s Parmovo opereto »Amazonke«, ki se je pela še 26. in 31. marca.

Strokovnjaško oceno o njej priobčujemo neposredno za tem poročilom.

*Dr. Fr. Zbašnik.*

»Amazonke«, opereta v treh dejanjih, spisal A. D. Borum, uglasbil Viktor Parma. — Dejanje te operete ima zgodovinsko podlago. Vršil se l. 1787. za časa ruske carice Katarine v južni Besarabiji v Kajduku, v vasi, kjer je bil tisti čas sestanek s cesarjem Jožefom II., potem ko se je bila carica postarila teh krajev v boju s Turki. Knez Potemkin je opisal carici dobljene kraje tako slikovito, da se je odločila za sestanek v Hajduku. Po vojski pa so bile te vasi zelo opustošene, moral je torej Potemkin v vsej naglici spraviti ceste in drugo v boljši stan, da bi njegova poročila ne bila nasprotna resnici. Poslal je vse polno delavcev z inženirji tja, da so popravili cesto in ob njej ležeče vasi. V bližino glavne ceste je pa postavil vasi, kulise (znane »Potemkinove vasi«) iz pobarvanih desk, in tujec je mislil, da vidi krasne vasi pred seboj. Za slavnostni sprejem so v različnih vaseh rabili skoro ene in iste osebe, le drugače opravljene; ta je bil določen za župana, drugi za popa i. t. d., najsi je to v resnici bil ali ne. Najbolj zanimiva pa je bila garda Amazonk, stotnija